

නිරුවත් ශරීරවර්ෂ

9

ලිහිණි කුමාරි දිසානායක
snpk සිල්වා

9

ප්‍රභූවදා උදේම රශ්මි නැගිටිනකොට වෙලාව උදේ දහයත් පහුවෙලා. කෙල්ල ෆෝන් එක බලද්දී රාජු ගෙන් ම කෝල් කීපයකුත් ඇවිල්ලා තියානවා දැක්කා. ඒත් ඒ කිසිවකට කෝල් බැක් කරන්නට රශ්මි කල්පනා කරේ නෑ. මොකද කෙල්ල දැනගෙන හිටියා රාජු එක්ක කතා කරන්න, කතා කරන්න වෙන්තේ තව තවත් තමන් ගිනි ගොඩටම වැටෙන එක කියලා. කෙල්ලට මේ ප්‍රශ්නේ හොඳින් හරි නරකින් හරි බේරගන්නම ඕන වෙලා තිබ්බේ, රාජුත් දැන් තමන්ට කීකරු නැති බවත් ඔහුට ඕන තමන්ගේ ලිංගික ඉන්ද්‍රියත් බවත් රශ්මි දැනගෙන හිටියා.

ලෝගු ගවුමකින් සැරසී ගත් ඇය පල්ලියේ ෆාදර් ෆැන්සිස් හම්බෙන්ඩ් යන්න තීරණය කලා. ඒ ඇත්තටම ෆාදර් ෆැන්සිස් ගෙන් මේ ප්‍රශ්න වලට පැහැදිලි උත්තරයක් ලබාගන්නා අදහසින්, මේ වෙනකොට උදේ වරුවේ වහින එක සම්පූර්ණයෙන්ම නැවතිලා තිබුණා. ඒත් හවස දෙක හමාරයෙන් විතර පස්සේ තාමත් පැයක් දෙකක් තදින් ම වැස්ස තිබුණා. වැස්සට කලින් පල්ලියට ගිහිල්ලා එන්න ඕන කියලා රශ්මි කල්පනා කරේ කුඩයකුත් අතට ගන්න ගමන්, වෙනදා පරිසරය අත්විඳිමින් පල්ලියට යන ගුරු පාර දිගේ ඇවිදගෙන ගියපු රශ්මිට, අද ඒ පරිසරයේ ලස්සන ඇහැට පෙනුනේම නැති තරම්, එක දිගටම ඔලුවේ වැඩ කරේ තමන් පත්වෙලා ඉන්න ප්‍රශ්න ගොඩ ගැනයි. ඉතින් ඕවා මේවා හිත හිත පල්ලියට යද්දි මෙන්න බොලේ රාජු ඉන්නවා මිදුලේ කැබ් එකේ බොනටි එක ඇරලා මොකක්දෝ අලුත් වැඩියාවක් කරන ගමන්, ඇත කියා රශ්මි එනවා දැක්කට පස්සේ කර කර හිටපු වැඩේ නවත්තලා අතේ තිබුණු මජං ගොමස්කඩ රෙදි කැල්ලකින් පිහදාන ගමන් උඹ කෙල්ල පැත්තට ඇවිදගෙන ආවා.

“ආහ්න් රශ්මී සිස්ටර්. මම කෝල් දෙක තුනක්ම ගත්තා. ඒත් මම හිතුවා මහන්සියට නින්ද යන්න ඇති කියලා?”

“අනේ ඔව් අංකල්. මම හිතුවෙත් නෑ නින්ද ගියා ගොඩක් වෙලා.”

රශ්මී එහෙම කියන ගමන් වැඩිය කතාබහක් නැතුව කෙලින්ම පල්ලිය ඇතුලට ගියා. රාජු හිතුවේ රාජුත් එක්ක නැවතිලා රශ්මී ටික වෙලාවක් හරි කතා කර කර ඉඳී කියලා. ඒත් සිද්ධ උන දේ නිසා රාජු කරකලා අතෑරියා වගේ වුණා. රශ්මීගේ ඊයේ නම් අවුලක් තිබ්බේ නැති බවත් අද මොකක් හරි අවුලක් තියෙන බවත් රාජු හිතුවා. කෙල්ලගේ වෙස් පෙරලිලා බව උහ තෙරුන් ගත්තා.

රශ්මී කෙලින්ම ගියේ ෆාදර් ෆැන්සිස්ගේ කාමරය උන උඩුමහලේ තිබුණු දෙවන කාමරෙටයි. එතකොටත් ෆාදර් ෆැන්සිස් යම්කිසි ලියකිවිලි වගයක් භාරඅවුස්සමින් තමයි කාමරයේ හිටියේ, දොරට තට්ටු කරන සද්දේ ඇහීලා ෆැන්සිස් ඇරලා තිබ්බ දොර දිහා කෙලින්ම බැලුවා.

“අහ්න් මේ අපේ සිස්ටර් නේ! එන්න එන්න ඇතුලට” කියලා කියන ගමන්,

“ඔය දොරත් වහගෙනම එන්න සිස්ටර්” කියලා කීවා.

දොර වහගෙන එන්න කියපු කතාවෙන් රශ්මීට තේරුනා පෞද්ගලික දේවල් කතා කරන්න තමා මේ හදන්නේ කියලා. කෙල්ල දොරත් වහලා ඇවිත් කාමරේ ජනේලයට පිටුපාලා තිබුන ලියන මේසේ පුටු දෙකෙන් එකක වාඩි වුණා.

පරණ පුටුවෙන් ‘කිරි කිරිස්’ ගාන සද්දයක් ආවේ දෙදෙනා අතරම තියෙන නිහඬියාව බිඳ දමමින්,

“අර ආධාර පෙට්ටි ටික හරියටම හම්බුනා නේද ෆාදර්?” රශ්මී කතාවට මුල පිරුවා.

“සිස්ටර් ඒකේ දෙකක් නෑ. සේරම බඩු ටික හරියටම තිබ්බා. ඊට අමතරවත් තව ගොඩක් දේවල් තිබ්බා. රාජු ඒත් කීවා අමාත්‍යාංශයෙන් සිස්ටර් ට වෙනම පරිත්‍යාග කරපුවා කියලා”

“අහන් ඔව් මේ ඒ මහත්තයා මා ගැන පැහැදිලි ද කොහේද NGO එකකින් හම්බුන සැනිටරි අයිටම් වගේ කුයි, වියලි ආහාර වගේ කුයි දුන්නා කියන්නකෝ ෆාදර්”

“ඒකනේනම්? News එක අහල මම ගොඩක් සන්තෝස වුණා. මම දන්න තරම්න් ඔය ඔහොම බඩු තොගයක් අපට හම්බුනා මද කොහෙද සිස්ටර්”

“අනේ ඒකේ දෙයක් නෑ ෆාදර්, මම කියන්නේ ඕන කෙනෙක්ට හරියට කතා කරොත් අමාත්‍යාංශයෙන් ආධාර ගන්න එක එව්වර ලොකු වැඩක් නෙවෙයි? වෙලා තියෙන්නේ අපේ අය ගිහිල්ලා එයාලත් එක්ක අගේන්ස්ට එකටනේ අල්ලන්න යන්නේ, එතකොට ඒ මිනිස්සු තියෙන දේවල් දෙන්නෙත් නෑ.?”

“ඒ කථා වෙත් ඇත්තක් තියනවා නේනම්, කොහොමත් කුලු පගව කතා කරන්න පුළුවන් නිසාම තමයි මම රඟ්ම් සිස්ටර් ව කොළඹ යැවුවෙත්?”

“කොළඹ යවපු එක නම් එහෙම වෙන්නැති ෆාදර්, ඒත් මට කොළඹ ගිහිල්ලා උන දේ නම් හරිම අම්හිරි අත්දැකීමක්”

“මට තේරෙනවා! එදා මට කිව්වනේ සිස්ටර් වෙච්ච දේ මොකක්ද කියලා”

“මට මේ කිසි දෙයක් හිතින් අතහැර ගන්න හරිම අමාරුයි ෆාදර් !” කියන ගමන් දාගෙන හිටපු වෙල් එක ගලවලා තමන්ගේ දිගට තිබ්බ කොණ්ඩයට කරපු දේ පෙන්නුවා. ඒක දැක්කට පස්සේ ෆැන්සිස්ගේ කට ඇරිලා පුදුමයෙන් වගේ ඇස් ලොකු කරගෙන බලාගෙන හිටියා.

“ඇයි මෙහෙම දෙයක් කරේ, අපරාදෙනේ සිස්ටර් ලස්සනට තිබ්බ දිග කොන්ඩේ?”

“කණ්ණාඩියෙන් මට මාවම දකිද්දී අප්පිරියාවක් ආවා ෆාදර්, ඒ නිසා මම කොන්ඩේ කපලා අයින් කරලා දැමීමා”

“නෑ කොණ්ඩේ කපලා අයින් කරපු එකට මං මුකුත් කියන්නේ නෑ. තරුණ කාලේ කොහොමත් කොන්ඩේ තියනවා වයසට යද්දී කොන්ඩේ නැති වෙනවා ඒකේ මහලොකු දෙයක් නෑ. ඒත් මොකද එකපාරටම රශ්මී සිස්ටර්ට මෙව්වර ලොකු වෙනස්කම් කරන්න හිතුවො?”

“මට හිතෙන්නේ රාජු මගේ කොට කොන්ඩේ දැක්කම වත්, මා දිහා අමුතු විදිහට බලන එක නතර කරයි කියලා හිතුවා ෆාදර්, අනික දැන් මට රාජුව දකිද්දීත් ඇහට මොකක්දෝ අමුතු හැඟීමක් එනවා ෆාදර්!”

“අඹුසෑම් සම්බන්ධකමක් කියන්නේ අපි හිතනවට වඩා ගැඹුරු දෙයක්, සමහර බැඳීම් අපිට ඉස්සර ආත්මවල ඉවර කරගන්න බැරි වුන ගනුදෙනු තමයි සිස්ටර්!”

“අනේ මංදා ෆාදර්? මම නම් හිතෙන්නේ නෑ. මට තව වැඩි කාලයක් මෙහේ රස්සාව කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා?”

“එහෙනම් මම මිනිහව අයින් කරලා වෙන කොහෙට හරි යවන්නද?”

“එහෙම කරන්න එපා. මම හිතුවේ මම වෙන කොහෙත් හරි යනවා කියලා”

“හරි ඉන්නකෝ පොඩ්ඩක්, මම හොයලා බලන්නම්. කලබල වෙලා තීරණ ගන්න ඕන කාලයක් නෙවෙයි සිස්ටර් මේක. එක නිසා කොහොම හරි අපි මේ ප්‍රශ්නය ගොඩින් විසඳ ගමු. මම රාජු ට කතා කරන්නද?”

“අම්මෝ එපා ෆාදර් මට ලැජ්ජාවේ බෑ. මිනිහට නං මුකුත් කියන්න එපා” කියලා රශ්මී පුටුවෙන් නැගිටින ගමන් කීවා.

“මං එහෙනම් මොකක් හරි විසඳුමක් හොයලා දෙනකම් රඟ්මී සිස්ටර්ට රාජුට නොදැනෙන්න ඉස්සර හිටියා වගේම ඉන්න වේවි?”

“හරි ෆාදර් ඒකෙ ප්‍රශ්නයක් නෑ. මම රාජුව පුළුවන් තරම් මගහැරලා ඉන්න බලන්නම්?”

“අන්න ඒකනේ සිස්ටර් වැඩේ? මම මේ බැලුවේ වැස්ස පායපු එකේ ගැරඹිගල පැත්තේ ගිහිල්ලා, ඒ ගම්මාන වල දැන් තත්ත්වය පොඩ්ඩක් නිරීක්ෂණය කරලා එන්න. ඒත් කොහෙද දැන් බදුල්ල ටවුන් එකට යන්න වෙලා බැංකුවේ වැඩ වගේකට, පිටරටින් අපේ දායක පිරිසක් ආධාර වගයක් එවලා ඒවාගේ වෙක් අංක වගයක් වැරදිලා ලොකු හුටපටයක්, ඒ හින්දා මට ඒ ගමන යන්න වෙන්තෙත් නෑ.”

“ඉතින් අපට රාජුව යවන්න බැරිද ෆාදර්?”

“රඟ්මී සිස්ටර් බැංකුවේ වැඩට නම් රාජු යවන්න බෑ, මොකද පල්ලියට අදාළ බැංකු අකවුන්ට් ඔක්කොම තියෙන්නේ මගේ නමට මගේ අයිඩින්ටි කාඩ් එක නැතුව කාටවත් ඒ විස්තර ගන්න බෑ නේ?”

“ඔව් නේ ඇත්තට?”

“එහෙනම් අපි රාජුව යවමු ගැරඹිගල වැඩට ගිහින් එන්න.”

“ඒකත් කරන්න බෑ සිස්ටර් මේ එක්ක, දෙවැනි වාරට අපි ඉස්කෝලේ පටන් ගන්න කලින් දෙමව්පියන්ට දැනුවත් කරන්න පොඩ්ඩ වැඩසටහනක් කරන්නත් ඕනේ.”

“හේතුව?”

“ළමයින්ගේ එන්න එන්නම අධ්‍යාපනය පිරිහෙනවා. දැන් නමය දහය වසරෙන්ම කොල්ලෝ ඉස්කෝලේ ඉන්නැතුව බදුල්ලේ එළවලු මාකටි එකේ ජොඩ් කරන පටන් අරන්. මට හාහුවක් ආවා ගමෙන්ම”

“අපි කොහොම හරි සාමාන්‍ය පෙළ දක්වා වත් ළමයි ඉස්කෝලේ කියාගන්න ඕන සිස්ටර්?”

“ඉගෙනගන්න කාලේ පහු උනාම ඉගෙනගන්න ආස වුනත් ඒ වෙනුවෙන් කැපකරන්න වෙන දේවල් නිසා ඒක නිකං කළ නික හොයනවා වගේ වැඩක්!”

“මම කීප පාරක්ම ඕක කිව්වත් මේ වැඩිහිටි මිනිස්සුන්ට ඒකෙ බරක් පතලක් තේරෙන්නේ නෑ. සිස්ටර් ට බැරිද ගිහිල්ලා පොඩි දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහනක් කරලා, ඉස්කෝලේ ඔය හනමීටියෝ ටික අපේ පැත්තට නම්මාගෙන එන්න?”

“මට කරන්න නම් පුළුවන්? ඒත් මට තනියම තමා යන්න වෙන්නේ?”

“නෑ නෑ සිස්ටර් රාජුත් එක්ක යන්න?”

“අපොයි ෆාදර් ප්‍රශ්න එක - දෙක වෙයිද දන්නෑ?”

“මම කිව්වනේ සිස්ටර් මිනිහට වැඩිය වෙනසක් ජේන් නැති වෙන්න ඉස්සර වගේම කතා කරන්න. මං ඉක්මනටම සිස්ටර්ට වෙන තැනක් හොයලා දෙන්නම්”

“අනේ ෆාදර් අද හෙටම උනොත් නම් හරිම හොඳයි, නැත්නම් මට රාජුත් එක්ක අය හැරෙන්න බැරි දේවලුත් කරන්න වේවි?”

“මට තේරුණා සිස්ටර්” කියලා ෆාදර් ග්‍රැන්සිස් පුටුවෙන් නැගිටලා.

“සිස්ටර් මෙන්න මේක පොඩ්ඩක් බලන්නකෝ. දෙමව්පියන්ව දැනුවත් කරන්න ඕන කරුණු ඔක්කොම මම මේ කොළේ ලියලයි කියෙන්නේ. සිස්ටර්ට කියෙන්නේ, අදාළ තැනට ගිහිල්ලා කතාවක් කරලා එයාලගේ හින දිනා ගන්න එක තමා, ඒක නම් ඔයාට හොඳට කරන්න පුළුවන් වෙයි”

“ඒ මොකෝ ඒ ෆාදර්?”

“නැත්නම් කොහොමද අර ලක්ෂ ගාණක් වටින බඩු ගොඩක් අමාත්‍යාංශයෙන් නිකං අරන් එන්නේ සිස්ටර්?”

“ඒකනං ඉතිං මේ අහම්බයක්නේ ෆාදර්?”

“මම කීවානේ රශ්මී සිස්ටර්, මේ ලෝකයේ අහම්බ කියල දෙයක් නෑ. හැම දේ ම සිද්දවෙන්නේ මොකක් හරි හේතුවක් ඇතුව”

“මම....”

“ඔයාට මිනිස්සුන් එක්ක හොඳට කතා කරලා එයාලගේ හිත දිනාගන්න පුළුවන් වෙන විදියේ මූණක් දෙවියන් වහන්සේ විසින් පරිත්‍යාග කරලා තියෙනවා, ඒකෙන් හොඳට ප්‍රයෝජන ගන්න?” කියලා හිතාවෙන ගමන් ෆාදර් ෆැන්සිස් තමන්ගේ ජැකට එක දාගෙන වාහනේ යතුර අතට ගත්තා.

“හරි ෆාදර් මම එහෙනම් ගිහින් බලන්නම්? අනේ ෂුවර් කරන්න නම් එපා. මට කරන්න පුළුවන් තරමක් මම කරන්නම්?”

“හරි හරි ඒකේ දෙයක් නෑ සිස්ටර්, ඔයාට පුළුවන් විදියකට මිනිස්සුන්ව කැමති කරවගන්න බලන්නකෝ”

ෆාදර් ෆැන්සිස්ගේ ඉල්ලීම අහක දාන්න බැරි නිසා රශ්මී ෆාදර් ගියාට පස්සේ ටික වෙලාවක් තමන්ට ලැබුණු හාල් ෂීට් කොල කැල්ල දිහා බලාගෙන තිබුණ දේවල් එකින් එක කියවන්නට වුණා.

ඒ අතර කැබ් රථය පණ ගන්නවා පිටත් වුනාට පස්සේ, හුනා කියන්නා වාගේ විනාඩි දෙකක් යන්න හම්බුන්නෑ රාජු ‘සිස්ටර්’ කියාගෙන කාමරේ ඇතුලට ආවා.

“ආහ්ඹ් රාජු අංකල් අපි දෙන්නට ෆාදර් වැඩක් දීලා ගියේ” වෙන දෙයක් රාජු කියන්න කලින් රශ්මී කතා කරන්න මාතෘකාවක් හදාගත්තා.

“මොකක්ද අප්පේ ඒ?”

තමන් අහන්ඩ ආපු දේ ගිලගත්ත රාජු රශ්මිගේන් ප්‍රශ්නයට උත්තර ඇහුවා. රශ්මිත් එහෙම කරේ හිතලමයි පුළුවන් තරම් රාජුත් එක්ක පරිස්සමෙන් කතා කරන්න ඕන කියල කෙල්ල හිතාගෙන තමයි හිටියේ.

“අපට ගැරඬිගල ගිහින් ඉස්කෝලේ එන්නැති ළමයි ටික ආපහු ඉස්කෝලෙට ගෙන්න ගන්න වැඩපිළිවෙලක් හදන්න යනවලු, නැත්නම් ඒ යක්කු ගිහින් බදුල්ල එළවළු මාකට එකේ බිස්නස් අනං මනං කරන්න පුරුදු වෙලාලු, කොහොම හරි දෙමව්පියන්ට කියලා ළමයිව ඉස්කෝලේ ට එවන්න කියලා, මට ගිහින් පොඩ් මීටින් එකක් තියන්න කිව්වා?”

“අපොයි ෆාදරුත් සිස්ටර්ට දෙන්නේ මාර කොන්ත්‍රාත් තමයි?”

“ඇයි එහෙම කියන්නේ කියන්න?”

“සිස්ටර් මේ ඔය පැත්තෙ ඉන්න එවුන් හදන්න පුළුවන් ජාතියක් නෙවෙයි? මහා එවුන් වගේම තමයි පොඩ් එවුනුත් හැදෙන්නේ, වුන්ට මේ අධ්‍යාපනයේ අකුරු ඉගෙන ගන්නවට වඩා, එදා වෙලට මස් කැල්ලක් මාළු කැල්ලක් එක්ක බත් ටිකක් කන්න තියෙනවනම් වෙන දෙයක් ඕනේ නැ සිස්ටර් !!!” එහෙම කියන ගමන් රාජු රශ්මිගේ එහා පැත්තේ පුටුවේ ඉදගත්තා.

එතකොට රශ්මිත් පුටුවේ හරි බැරි ගැහිලා කකුල් දෙකත් ලඟට කරගෙන ඉදගත්තා. මොකද රාජු එන්න කලින් රශ්මි පුටුවේ පැත්තකට බර වෙලා කකුල් දෙකත් ඇත් කරගෙන තමයි කියවන ගමන් හිටියි.

“සිස්ටර් පයින් තමයි යන්ඩ වෙන්නේ?”

“ඔව් මට ෆාදර් කීවා බයිසිකලෙන් මොකක්දෝ වෙලා කියලා”

“මේ මං හිටපු නැති දවස් දෙකට කැබ් එකෙන් මොකක්ද ලෙඩක් ඇවිල්ලා කිරි කිරි ගාන සද්දයක් එනවා. ඊට අමතරව බයිසිකලෙන් පැව් එකක් ගිහිල්ලා”

“අහ්හ ඒකනේ?”

“මේ පාරවල්වල යද්දි කොහොමත් ගල්පතුරු දෙක තුනක් ඇණුනහම රෝදයක් ඉතුරු වෙන එකක් පුදුමයි සිස්ටර්”

කියලා කියන ගමන් රාජු රශ්මීගේ කකුලක් උඩ අත තිබ්බා. එතකොට රශ්මී ගැස්සිලා ගියා. රශ්මීට කකුල අහකට ගන්න හිතුනත් රාජු ඒක වැරදි විදියට හිතයි කියලා කෙල්ල මුකුත් නොවුනු විදියට හිටියා.

“ඔව් ඔයා නැත්නම් ඉතින් පල්ලිය ඩවුන්ද පල්ලම් තමයි?” කියලා රශ්මීත් හිනාවක් දැම්මා.

“අම්මෝ බලන්න එපැයි ඊයේ අපේ ෆාදර්ගෙ මුණේ තිබ්බ හිනාව?”

“ඒ මොකද ඒ?”

“මොකද කියන්නේ සිස්ටර්? ලක්ෂ පහ, හයක බඩු තොගයක් ආධාර ඕනෑම වෙලාවක, නිකන් හම්බෙනවා කියන්නේ කොච්චර දෙයක්ද? ඒවා ඔක්කොම බෙදලා දුන්නා ඉස්කෝලේ ළමයින්ටත් එක්කම, ඒ තරම් කිරි පැකට් අනම් මනං එතන තිබ්බා.”

“ඔව් හැබැයි මටත් කීවා තමා වියළි ආහාර වගේකුත් එක පෙට්ටියක තියෙනවා කියලා.?”

“හොඳ එක පෙට්ටිය !! එක පෙට්ටියක නෙමෙයි පෙට්ටි තුනක්, කොහෙද ඉතින් සිස්ටර් පෙට්ටි කඩන්න දුන්නෙත් නෑනේ?” කියලා කුපාඩි හිනාවක් දැම්මා.

“ඔව් ඔව් පෙට්ටි කඩන්න දුන්න නම් බලන්න තිබ්බා මෙයාගේ වැඩ?”

“ඉතින් මගේ වැඩ පෙන්න්න තිබ්බා නේනම්? පෙට්ටිය එහෙම කඩලා, හීල දෙපැත්තේ දාරේ ඇඹිලි වලින් පිරිමැදලා එහෙම”

“හා හා හා අපි මේ පල්ලියේ ඉන්නේ? ඔය කුනුහරප කතා කියන්න එපා” කියලා රශ්මී රාජුව නැවැත්කුවා.

“අනේ මට ඒකත් අමතක වුනා. සිස්ටර්ව දැක්කහම ඕන එකෙක්ට ඉන්න තැන පවා අමතක වෙනවා?” කියලා රාජු ආයෙත් කැදර හිනාවක් දැම්මා.

“පේනවා පේනවා මේ යන විදිහට තමුන්ට වෙන වෙන දේවලුත් අමතක වෙයි කියලා?”

“එව්වා කියන්න බෑ සිස්ටර්? එව්වා කියන්න බෑ? තව මෙහෙම නෙවෙයි අපේ රශ්මී සිස්ටර්ගේ පෙට්ටිය එහෙම දැක්කනම් මට වචනත් අමතක වෙලා යයි.” කියලා හා හා ගලා රාජු හිනාවෙන්න ගත්තා.

මේවා අහද්දි රශ්මීටත් නොදැනීම තමන්ගේ තණපුඩු ගල්වෙලා උල් වෙන බවක් දැනුනා. ඊට අමතරව කලින් දවසේ රූ රාජු, තමන්ට කරපු මුඛ රමණය ගැනත් ඇයට සිහි වුණා. ඇත්තටම මේවා රශ්මීට අලුත් දේවල් වුණත් රාජුට නම් අලුත් දේවල් වුණේ නෑ. ඌ කොහොමත් ගැනුන්ගේ මෝල් අමාරුව ගැන කප් ගහපු පොරක්, ඉතින් එදා කොළඹ ගමනේදී රාජු රශ්මීගේ මෝල හොදටම නිරීක්ෂණය කරලා බලලා තමයි කතාවට එන්ටර් උනේත්, කොහොමත් මිනිහා රශ්මී ගැන හිතුවේ හරියට පරණ මයිනර් ඉබ්බා කාර් එකකට V8 එන්ජින් එකක් තියලා හදපු වාහනයක් වගේ කියලා, පිටින් බලන කාටවත් තේරෙන්නේ නෑ. මේක කොච්චර පවර් හුල් භාණ්ඩයක්ද කියල, පැදලම බලන්න ඕන කොලිටිය කොහොමද කියල. ඒක නිසාම තමයි රාජු රශ්මීව බඩුවෙම ගහන්න ටෝක් කරේ, ඒත් කොහෙද කොළඹදී දෙන්නටම හෙන හුරා වැදුනේ රාජුගේ ප්ලැන් ඔක්කොම වතුරේ යවන ගමන්.

“හරි හරි අංකල් ඕවගෙන් වැඩක් නෑ. අපි ඉක්මනට යමු. එක දෙක පහු වෙනකොට අදත් වැස්ස පටන් ගනියි?”

“ඒකනම් ඇත්ත හැබැයි, පයින් තමයි යන්න වෙන්වේ, එද්දී නම් කොහොමත් ත්‍රිවිල් එක්ක හරි එන්න පුළුවන්?”

“අපෝ මතකතේ එදා එළවළු ත්‍රිවිල් එකේ ගිහිල්ලා වෙච්ච හදිය, ත්‍රිවිල් නම් ඕන නෑ?”

“ඇයි ඒ වගේද සිස්ටර් කොළඹදී ත්‍රිරිවිල් එකෙන් ඔයාව උස්සගෙන යන්න හදපු විදිය?” කියලා රාජු කියලා හිනා වෙද්දී රශ්මිට රාජු ගැන පුදුම තරහක් ආවේ.

මොකද රශ්මිගේ ජීවිතේ අම්හිරිම අත්දැකීම් වලින් එකක් තමයි එදා ඒ උන සිද්ධිය. රශ්මි කොයිතරම් ලිංගික කටයුතු වලට ආසාවෙන් හිටියත් කවදාකවත්ම ඒ වගේ නන්නා දුන්න පිරිමින් එක්ක සහ වාසයේ යෙදීමට තරම් පහත් මානසිකත්වයක් තිබුණු ගැහැණියක් වුණේ නෑ. ඒත් ඒ වගේ තැනකට රාජු තමන්ව පත් කරපු එක ගැන ගැනි පුදුම තරහකින් හිටියේ. ඒත් මුනේත් ඒ තරහ නොපෙන්වා ඉන්න රශ්මි අසාර්ථක නමුත් හොඳ උත්සාහයක් ගත්තා.

“හරි හරි සිස්ටර් ඕකට ඉතින් තරහ ගන්න ඕන නෑ?” කෙල්ලගේ මුණේ වෙනස්වීම තේරුම් ගත්ත රාජු කාරයා කීවා.

“ඔයාටත් ඉතින් ඕන්තැනි දෙයක් නෑනේ, මොකක් හරි මගුලක් කියලා මගේ මුඩ එක අප්පටි කරනවා.?” කියලා කියපු රශ්මි පුටුව හයියෙන් පිටිපස්සට ඇදලා හිටගෙන කාමරයෙන් යන්න පිටත් වුණා. එතකොටම රාජුත් තමන්ට හිතීන් බැනගන්න ගමන් රශ්මි පස්සෙන්ම වැටුනේ, තමන්ගේ කට හොඳ නැති නිසා මේකිගේ කිම්බ හැමදාම මිස් වෙනවා කියලා හිතන ගමන්.

කුඩයකුත් අතට ගන්න ගමන් එලියට ආපු රශ්මි පල්ලියේ ප්‍රධාන දොර වහලා යතුර රාජුගේ අතට දුන්නා.

“කවුරුවත් නැති එකේ වහලම යන්ගේකෝ”

“මේවට නම් කවුරුවත් අත තියන්නෙ නෑ සිස්ටර්?”

“මමම ඒත් ඉතින් කෝකටත් හොඳයිනේ? දැන් එතකොට ඔයා මට අත තිබ්බේ දෙවියන්වහන්සේගේ මනුස්ස දුවක් කියලා දැන දැනමත්?”

“ඒක ඉතිං මේකට සම කරන්න බෑ සිස්ටර්?” රාජු යතුර අරගෙන සාක්කුවේ දාගත්තා. ඒ එක්කම රාජුගේ අතේ තවත් මල්ලක් තිබුණා.

“ඔය මොනවා ද?”

“ලාදර් ෆැන්සිස් යන්ඩ කලින් පොඩ් ළමයිට කියලා රට ඉන්න අපේ දායකයෝන්ගෙන් ලැබුණු ටොපි වොකලට මල්ලක් දුන්නා. රශ්මි මොනවද කියලා අහද්දී රාජු මල්ල ඇරලම කෙල්ලට තියෙන දේවල් පෙන්නුවා. තිබ්බේ ඔක්කොම පිටරට වොක්ලට නිසා රශ්මි හිතුවේ කවුරුහරි එවපු පාර්සලයක් වෙන්නැති කියලා.

“හරි හරි මට මල්ල ඇරලා පෙන්නන ඕන නෑ අංකල්?”

“නෑ ඉතිං අපටත් වාන්ස් එකක් එනකම් තමයි ඉන්නේ සිස්ටර් ඇරලා පෙන්නන්න හිහි”

“ඊයා මෙයාගේ කුපාඩ් කම”

“කුපාඩ්කම තමයි අර අමාත්‍යාංශයේ හිටපු නාකියා සිස්ටර් ගේ නොම්බරේ ඉලුවේ නැද්ද කියන්නකෝ?”

“අහ්න් ඒ කලාව මොකද්ද?” ඇවිදින එක නතර කරලා කෙල්ල රාජු දිහා හැරිලා ඇහුවා.

“ඉල්ලුව නේ?”

“ඔව් ඉල්ලගත්තා. තව ආධාරෝපකාර හම්බුනොත් කලා කරනම් කීවා?”

“මට ඒකා හැරෙද්දී කේරුනා වැඩේ?”

“මොකද්ද?”

“බලන ඉන්නකෝ ටික දවසකින් කෝල් කරලා, වචනේ දාන්න පටන්ගන්නේ නැද්ද කියලා”

“අනේ මේ ඔයාට වගේ හැමෝටම පයියේ ගාය නෑ”

“පුත් සිස්ටර් පිරිමි ගැන දන්න තරම තමා?”

“අනේ මේ දන්න මිනිහා එක්ක ගිහිලා එදා දැක්කනේ වෙනත ගිය ඇබැද්දිය. තව ඩින්ගේ රෙදින් නැතුව තමා ගමට එන්න වෙන්නේ?”

“එකනම් ඇත්ත තමා එදා අර බඩුකාරයන්ට සිස්ටර් ව සෙට් වුනා නම්, අයේ ඉතිං සුදු හුත්ත හමයනකම් වදින්න තිබ්බා හිඟි?”

“අනේ අනේ මෙහෙමත් වනවරයෙක්!” කයිය ගගා පයින්ම හිමිට යද්දි රාජු කීවා.

“මිස් අපි කෙටි පාරකින් යමු ද? එතකොට කලින් එන්න පුළුවන්?” කීවා

“නෑ නෑ කෙටි පාරවල් වලින් යන්න ඕන නෑ. අපි මේ තියෙන පාර දිගේම යමු?” කියලා කීවේ රඹේට මු එක්ක පාළුවේ තනිවුනා කියන්නේ ඒ තරම් හොඳ දෙයක් නෙමෙයි කියලා කල්පනා වෙලා තිබුණ හින්දයි. රාජු ඒ දාපු යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප වීම නිසා ඌට පොඩි පල්එකකුත් ආවා.

“හරි ඉතිං සිස්ටර් කැමති නැත්නම්. මේ පාරේම යමු, හැබැයි ඉතින් කකුල් දෙක නම් රිදෙයි?”

“කමක් නෑ කකුල් රිදුනට”

“ඔව් ඉතින් කමක් නෑ. මම රූ වෙලා ඒ පැත්තේ එන්නම්කෝ කකුල් දෙක මසාප් කරලා දෙන්න?” එක ඇහැක් අඩවල් කරන ගමන් රාජු කීවා.

“අපොයි මනකනේ එකපාරක් ගොයියා මසාප් කරන්න ඇවිල්ල උන දේ? එපා එපා අය නම් ඔයා බංගලාව පැත්ත පළාතේ එන්න එපා රැට නම්?”

“අනේ ඇයි රශ්මි සිස්ටර් එහෙම කියන්නේ? මම ඉතින් වැරද්දක් කරේ නෑනේ?”

“වැරද්දක් වෙන්න කලින් තමයි මම කියන්නේ? මම දන්නවනේ ගොයියාගේ හැටි කියලා?” රශ්මිත් අතින් තමන්ගේ කට වහගෙන හිනා වුණා.

“හැබැයි ඉතින් මිස් එපා කිව්වට මිස්ගේ නංගි නං එපා කියන්නේ නැති වෙයි?” කියලා ඌ ටිකක් උස් හඬින් හිනා වෙන ගමන් කීවා.

“පිස්සා !!! මට ඇති නංගියෙක් නෑ?”

“අපොයි සිස්ටර් ඒකවත් දන්නෑද්ද? නංගි කියන්නේ ඔයාගේ ඔය කකුල් දෙක මැද්දේ ඉන්නේ කෙනාට හිහි”

“ඊයා අංකල් මොන කුණුහරුප කියනවද මන්දා ඔයත්? දැන් නම් ඔයාගේ ගන්න දෙයක් නෑ?”

“අයේ ඉතින් රශ්මි සිස්ටර් මගේ හදන්න දෙයක් තියෙනවා ද? මම හොඳට වල් කිම්බ වල් තලලා, උරලා, ලෙවකාලාම තෙම්පරාදු වෙච්ච මිනිහෙක් නේ?” ඌ උපාරුවෙන් කියන්නට වුණා.

“අපේ මං එදා දැක්කනේ ඔයාගේ අත්දැකීම්”

“කොහෙද ඉතින් සිස්ටර් වැඩේ භාගෙට යද්දි නැවැත්කුවානේ? හරි නං එදා රැ ම ඔයාගේ පෙට්ටියත් කැඩෙන්න තමයි තිබුණේ?” කියලා රාජු ඇහට පතට නොදැනෙන්න වගේ කීවා.

“පවි පිරෙන කතා කියන්න එපා අංකල්? සෙක්ස් කරන්න ඕන නම් වෙන කවුරුහරි භොයාගන්න, මට කරදර කරන්න එන්න එපා ඕවට?”

“ඇයි එහෙම කියන්නේ සිස්ටර් ඔයත් ආසයි නේ?”

“ඔයාටත් අපායෙ ගිහින් තමා නවතින්න වෙන්නේ?”

“අපායේ ගියත් මොකද රශ්මි සිස්ටර් ඔයාගේ වගේ කිමිබක් පලලා?”

“ඔයා නං හැදෙන මිනිහෙක් නෙවෙයි?” කියලා අහක බලන ගමන් රශ්මි හිනාවෙලා කීවත්, කෙල්ලගේ හිතේ තිබුණේ රාගය මුසු උන වෛරයක් පමණයි.

දෙන්නා එක්ක කිලෝමීටර් දෙකක් දෙකහමාරක් විතර ඇවිදගෙන යද්දී මෙන්න එයාලට ප්‍රතිවිරුද්ධ පැත්තෙන් එන තලක්තැනි ගැනියෙක් දැකලා රාජු තක්බීර් වෙලා වගේ වටපිට බලන්නට වුණා.

“මල මගුලයි රශ්මි සිස්ටර් අන්න අර සිරියලතා ද කොහෙදෝ මේ පැත්තට එන්නේ?”

“සිරියලතා ඒ කවුද අංකල්?”

“අපොයි දන්නැති තරමටම හොඳයි. ඕකි ගම පුරා කේලම් පතුරවන්න අම්මණ්ඩියක් ගික්! මේ වෙලාවට ම ආවනේ, කෝකටත් ටිකක් ඇතින් එන්න සිස්ටර්, ඔය ගැනි ගම වටේ ගිහින් කියන්න බැරි නෑ, මං සිස්ටර් එකත් හුකනවා කියලා”

“අපෝ මේ ගමේ එහෙමත් එවුන් ඉන්නවද?”

“සිස්ටර් ගම්මු ගැන දන්න තරම තමයි ඉතිං?, සිස්ටර් වගේ ලස්සන හොඳ කාමුක ඇඟක් තියෙන ගැනියෙක් දැක්කහම ගමේ අම්මණ්ඩිලගේ ඇහේ කටු අනිනවා වගේ, මොකක් හරි පලහිලව්වක පටලවන්ඩ තමයි උන් ට්‍රයි කරන්නේ? ඒක නිසා මම කියන දේ අහල පොඩ්ඩක් ඇතින් එන්න?”

“ආ රාජු කොහෙද මේ බැරක්ද?”

“මේ සිස්ටර්වත් අඩගහගෙන මේ ගැරඩ් ගල පැත්තෙ ගිහිල්ලා පොඩ් දැනුවත් කිරීමක් කරන්න කියලා, ෆාදර් ගේ කොන්ත්‍රාත් එකක්?”

“ආහ්හ් ඒකක් එහෙමද දැන් මේ සිස්ටර්ගේ වයස එහෙම කියද?” අහක බලා හිටපු කෙල්ලගෙන් සිරියලතා ඇහුවා.

“උඹට පිස්සුද සිරියලතෝ? මේ දේව ගැනි උත්තමාවිගෙන් අනම්මනම් ඕපාදු පහන්?”

“අනේ කට වහගෙන හිටපන් රාජු? ආයේ මම වයස ඇහුවා කියලමක් වෙනවද?”

“මට අවුරුදු තිහක් වෙනවා සිරියලතා අම්මේ?”

“තිහක් කීවට එව්වර වයසක් නං සිස්ටර් ගේ මුණෙන් ජේන්තේ නෑ? මම හිතුවේ තාම අවුරුදු 25ටත් අඩු ඇති කියලා?” කටපුරා හිනාවෙන ගමන් ඒකි කීවා. ඒත් රාජු දැනගෙන හිටියා මේකි කොහොම අම්මන්ඩියක්ද කියලා. කටින්ම මොකක් හරි අල්ලගෙන ගිහිල්ලා ගම පුරා ගිනිතියයි කියලා. ටික වෙලාවක් අල්ලාප සල්ලාපයේ යෙදෙමින් සිටි සිරියලතා.

“එහෙනම් මං ගොහින් එන්නම්, යන දේවාලෙක පරිස්සමින් යන්න සිස්ටර් ජේසු පිහිටයි!!!” කියලා පස්ස නටවනටව යන්නට වුණා.

“දැක්කනේ මම කීවේ රශ්මි සිස්ටර් ඕකුන්ට ඕන් නැති මගුලක් නෑ. පුක සුදු ද කියලා අහයි, කිම්බ කළ ද? කියලා අහයි. එක එක මගුල් ඕවට උත්තර දී ඉන්න ගියොත් අපිට වැඩක් කරගන්න වෙන්නේ නෑ”

“ඒ උනාට අන්කල් ගමේ මනුස්සයෙක් කතා කරොත්, කතා නොකර යන්න පුළුවන්ද?”

“හරි හරි එහෙම නෙවෙයි මම කියන්නේ ගානකට මුත්ව නියාගන්ඩ ඕන?”

“මමම ඒක මිසකල්!”

දෙන්නා ගැරඬිගල කන්ද ඇතින් පෙනෙන මානයට ආවත්, තව ටික දුරයි යන්න හම්බුනේ, බෙන්න බොලේ වැහි කුඩු වැටෙන්න පටන්ගත්තා සැරටම හුළං අල්ලන ගමන් පටන්ගත්තා.

“අම්මාට හිකෙනවා රත්තරනේ කීවාලු සිස්ටර් වහිනවා”

“ඒක තමා මම ඔහේට කුඩයක් ගන්න කීවේ?” කෙල්ල තමන් ගේ කුඩය ඉහලන ගමන් කීවා. රාජු හිතලමයි කුඩයක් ගත්තේ නැත්තේ, රශ්මි එක්ක එක කුඩේ තුරුල් වෙලා යන්න වාන්ස් එකක් අවොත් උඹ ඒක කලින්ම ප්ලෑන් කරගෙන තමයි හිටියේ.

“බලන්නකෝ අංකල් එකපාරටම දොම්බෙන් දෙන්න ගත්තානේ?” හුළං එක්ක වැහි පොද පැත්තෙන් පැත්තට කුඩය මග හැර දෙන්නගෙම ඇඳුම් තෙමන්න උනා.

“ඒකනේ?” කියන ගමන් කෙල්ල ගේ අතින් කුඩය උදුරාගත් ගත්ත රාජු, තමන්ගේ එක අතක් සිස්ටර් ගේ ඉන වටින් දාලා තමන්ගේ තුරුලටම ඇදලා ගත්තා.

“පිස්සු ද අංකල් අහකට වෙන්න කවුරු හරි දැක්කොත් එක ගිණි විප්පුම්බරයක් තමයි වෙන්නේ රපෝ!”

“මේ වැස්සේ මොකා දකින්නද අනේ?”

“අනේ මන්දා ඔයාටනම්?”

“හිහි මේ වැස්ස තද වෙන පාටක් තියෙන්නේ සිස්ටර්, එන්නකෝ අපි අර ජේන පැලටවත් ගෙඩි වෙලා ටිකක් වෙලා බලමු?, වැස්ස තුරල් වෙයිද කියලා, ඔය බලන්නකෝ දැනටමත් ඔයාගේ ලෝගුව තෙමීලා බ්ලිසියර් එකත් ජේනවා” එහෙම කීවම රශ්මි එකපාරම පහල බැලුවා.

“දෙයි භාමුදුරුවනේ ඇත්ත නේනම්? මම කීවා එක කුඩේ මේ වැස්සට මදි කියලා කොහෙද?”

දෙන්නම හෙල් මලු ක්‍රමයට වගාකර තිබිබ කුඹුරු තුන හතරකට උඩින් තිබිබ පතාක ‘මී’ ගහක් යට කිතුල් කොල වෙලලා සෙවිලි කරපු පැල් කොටෙකට රිංගා ගත්තේ වැස්සෙන් බේරෙන්න හිතාගෙන උනත්, රාජු ගේ හිතේ වෙනම ප්ලෑන් එකකුත් මීට සමාන්තරවම වැඩකරා.

“කාගේ කුඹුරු ද දන්නේ නෑ අංකල් මේවා?” සිතලේ ගැහි ගැහි අත් දෙක එකට බැඳගෙන රශ්මී තමන්ගේ අඩ නිරුවත් ලෑම රාජුට සභවන්න අසාර්ථක උත්සහයක් ගත්තා.

“කාගේ කුඹුරු උනත් මොකෝ සිස්ටර් අපිටත් හාන්න දෙනවා නම් හිහි”

“ඊයා වලත්ත කටා කියන්න එපා අංකල්”

මේ ගෙවුන මාස කීපය රශ්මී ගේ හිත වගේම ඇඟත් වෙනස් කරන්නට සමත්වෙලා තබ්බා.

“හරි හරි සිස්ටර් ඔය අත අහකට දාලා පහසුවෙන් ඉන්න? මොකද මම ඔයාගේ ගෙඩි දෙක දැකපු නැති දෙයක් යැයි?” කිතුල් කොල වලට ‘සට පට’ ගාලා වැටෙන වැහි බිංදු වල හඬ පරයමින් ඌ බෙරිහන් දුන්නා.

“පිස්සුද මනුස්සයෝ කැගහන්නේ?”

“කිතුල් කොල නිකං ටකරම් වගේ සද්දේ ඒකයි” තමන් ළඟ තිබිබ වොක්ලට් මල්ලට අත දාන ගමන් ඌ එතන හදලා තිබිබ පිට ලෑලි බංකුවේ වාඩි වෙලා හේත්තු වුනා.

“හා හා ඕකෙන් එහෙම කන්නෙපා”

“මේ තියෙන්නේ මල්ලක් ම සිස්ටර් එකක් දෙකක් අපිත් කමු ඔහේ”
එහෙම කියලා රාජු කෙල්ලගේත් අතින් ඇදලා බංකුවේ වාඩි කරවා
ගත්තා.

“අප්පේ ඔයාට නම් අනුන්ට අයිති ඒවා කාලා හුල් එක්ස්පිරියන්ස් වගේ
හිනි ?”

“හිනි සිස්ටරුන් කියන කථා?” කියමින් උෟ වොකලට් ටොෆි අහුරක්
රශ්මිගේ ඔඩොක්කුවට දැම්මා.

“මෙව්වර එපා අංකල්?”

“ඔන්න ඔහේ කන්න කෙල්ලේ?”

“කෙල්ලේ?”

“ඕඕ සිස්ටර් කෙල්ල මගේ හිනි”

“ම්ම් ආස ඇති මෙයාට මාව කෙල්ල වගේ තියාගෙන ඉන්න හිනි”

“කෙල්ල වගේනම් නෙමෙයි ඉතිං තියාගෙන ඉන්න ආස හිනි!”

“එහෙනම්?” රශ්මිත් ටෝෆියක් කටේ දමාගන්න ගමන් ඇහුවා.

“හිනි ඒවා රහස් සිස්ටර්?”

“අපෝ ඊයා... මට හිතාගන්න පුලොම් තමුන් මොකද්ද හිතේ තියන්
ඉන්නේ කියලා”

“හා එහෙනම් කියමු බලන්න කට එහෙම උල් කරලා හිනි”

“ඊයා මට බෑ වලත්තයා” කෙල්ල වෙල් යායේ තැනින් තැන වැස්සේ තෙම්
තෙම් තිත්තයෝ අල්ලන බකතපස් ලා දිහා වැහි බිංදු අතරින් බලන හිටියා.

“කෝ කියන්නකෝ ඉතිං අපි දෙන්නා විතරනේ මෙතන ඉන්නේ?”

“මං දන් නෑ!”

“කියන කම් මම අහනවා ඔන්න හරි ද?”

“ඊර්ඊර්ඊර්ඊර් ඔවුවක් වගේ තියාගන්න ඕන කියලනේ ඔහේ ට අහගන්න ආස වුනේ රෙද්ද?”

තවත් ටෝපියක් ඔඩොක්කුවෙන් ගෙන දිගාරින ගමන් කෙල්ල ඇඟට පතට නොදැනෙන්න වගේ කීවා. කොච්චර හිත අකමැති උනත් රාජු ගේ මේ ටික ටික කිම්බ ටියුන් කරන සිස්ටම් එකට රශ්මීගේ ඇඟ ඉබේම අවනත වෙලයි එතකොට ත් තිබ්බේ. ඒත් රාජු බොහොම පරිස්සමින් තමයි කෙල්ල එක්ක ගනුදෙනු කරේ. මොකද පොඩ්ඩ ගැස්සුනොත් බඩු බනිස් කියලා උෟ දැනගෙන හිටියා.

“හිහි අම්මෝ සිස්ටර් ඔවුවක් වගේ තියාගෙන ඉඳලම විතරක් මදි හොඳේ හිහි?”

“එහෙනම්?” රාජු ගේ ඇස්දෙක දිහා කෙලින් බලපු කෙල්ල ඒ ප්‍රශ්නට උත්තරේ දැන දැනත් ඇහුවා.

“මට ඔය ලස්සන කකුල් දෙක ඇත් කරන්නත් පුරුදු කරන්න වෙයි හිහි”

“ඊයා ....”

“හිහි ඊයා කටේ මීයා? මතකනේ මගේ වූ පොල්ල ඔයා බරු ගහ ගහ උරපු හැටි කොළඹ දී?”

“අපොයි ඒ කොළඹ දී හිටියේ මම ලෝගුව නැතිව, ඒකයි මම ඔහේ එක්ක කොළඹ සන්නිය නටන්න හුමිටි දුන්නේ, ඒත් දැන් ඒවා ඔට්ටු නෑ හරිද?”

“අයියෝ රත්තරනේ පටන්ගත්ත වැඩේ ඉවර කරමුකෝ අපි?”

“මගේ මොකුත් රත්තරනේ නම් නෑ”

“මට නම් ඔයා රත්තරං ආකරයක් සිස්ටර් වස්තුවේ” වැස්ස එක්ක එන සිතල පරිසරයට වහල් උන රාජු ගේ කවුමාර කාමය පණ ගහගෙන එන බව උෟ කීව කපා වලින් රශ්මිටත් තේරුනා. එක අතකින් පිරිමියෙක් ට මේ වගේ තැනකදීත් හැඹිමක් හිතට ආවේ නැත්තම් තමයි ප්‍රශ්නේ කියලත් කෙල්ලට හිතුනා.

“රත්තරං පතලක් උනත් ඕන ටික ගත්තට පස්සේ කවුරුත් අතැරලා යනවනේ? මට නම් ඒ දේවල් වලට මුණ දෙන්න ඕන නැ අංකල්, මට මේ ඉන්න විදිය මාර ම සැනසීමක්?”

“මමම එකත් එහෙමද?” කියන ගමන් රාජු කෙල්ලගේ ඔඩොක්කුවේ තිබුන ටෝෆියක් අතට ගන්න මුවා වෙන් තමන් ගේ දකුණු අතේ පිට පැත්ත කෙල්ලගේ කිමිබේ ගැවෙන ලෙස හේත්තු කරා, අනපේක්ෂිත සිදුවීමෙන් කෙල්ලගේ මුළු ඇඟම වෙවුලලා ගියේ, රාජුගේ යටි හිතේ හිනාවකුත් අදින ගමන්, ටික වෙලාවක් අත ඒ විදියටම තියාගෙන හිටිය රාජු කෙල්ල ගේ මුණ දිහා බලාන උන්නේ කෙල්ල අකමැති ද කියලා සැක හැර දැනගන්න වගේ. රශ්මිත් උන දෙයින් තිගැස්සුණු නිසා එකපාරට හිතාගන්න බැරි උනා මොකද්ද කරන්න ඕන කියන එකත්, කෙල්ල වැස්ස දිහා බලාගෙන මොකුත් නොවෙන ගානට හිටියා. දැන් විනාඩි 3 ක් විතර අරු අත හේත්තු කරගෙන ඉන්නවා, දෙන්නම කිසි කතාවක් නෑ, ඒත් දැන් දැන් රශ්මි වේගයෙන් හුස්ම ගද්දි යටි බඩ රාජු ගේ අතත් එක්කම ලතාවකට ඉස්සරහට පස්සට වෙනවා. මෙහෙම ටික වෙලාවක් හිටපු රාජුගේ අතේ පිට අල්ලට දැනුන කෙල්ලගේ ස්ත්‍රී නිමිත්තේ උණුසුම, පාත් පෝරණුවක උණුසුම තරම්ම තිවුර වෙලා තිබිබේ.

“රාජු අංකල් ඔය වැඩේ නම් කරන්න එපා...” රශ්මි ගේ කට හඩ සිහින් කෙදිරියක් මෙන් ඉතා ම සෙමින් රාජුට ඇහුනා. වැස්සත් එක්ක ඒ හඩ රශ්මිට වත් පෙරලා ඇහුනේ නැති තරම්. දැන් රාජු අතේ පිට අල්ල ටිකක් තෙරපන ගමන් කෙල්ලගේ රහස් ප්‍රදේශය පිරිමදින්න පටන් ගෙන තිබිබා.

ටික කින් ඌ ගේ මැද ඇඟිල්ල ලෝගුව එක්කම තුන් මුල්ලේ කෙලවර වල වල් භාරන්න පටන්ගත්තා.

“අහ්න්...” කකුල් දෙක පුළුවන් තරම් ලං කරගෙන හිටියත් රාජු ගේ මැදඟිල්ල රශ්මීගේ රහස් පෙදෙස තලන්නට පටන්ගෙන තිබුණේ.

“සිස්ටර් කකුල් දෙක පොඩ්ඩක් ඇත් කරන්නකෝ පැටියෝ”

රශ්මී ගෙන් කිසිම සපෝර්ටි එකක් නැති නිසා රාජු කර කර හිටපු වැඩේ නවත්තලා නැගිටලා ගිහින් පැලේ කානුවකට බර වෙලා වැස්සට තමන්ගේ අත මුදා හරිමින් වතුර පොදක් අරන් මුහුණ පිහදාගත්තේ හොරෙන් රශ්මී දිහත් බලන ගමන්, කෙල්ල බිම බලාන ලත් තැනම ලොප් වෙලා වගේ ඉන්නවා.

“සිස්ටර් මට පට්ට වූ බරක් තියනවා ඔන්න මම මෙහෙමම දානවා අහක බලාගන්නවා නම් ඔන්න කලින්නම කීවා හොඳේ”

එකරලා ඌ කෙල්ල ට පෙන්නම කලිසමේ බොත්තම පන්නලා, ලන්කටි එක පාත් කරලා පොල්ල එලියට අරන් රශ්මීත් හොඳහින් බලාන ඉන්නවා දැකලා කෙල්ලට පෙන්නම පෙර සම පස්සට ඇදලා ටොපා ගැහුවා. ඒ කරලා දුන්න වගේ කෙලින් වෙලා තිබිබ පොල්ල ටික වෙලාවක් රශ්මී දිහා බලාන උඩට පහලට පිරිමදින්න උනේ රශ්මී මේ ඔක්කොම බලාන ඉන්න බව ඌ දන්න නිසාමයි.

රශ්මී නම් හොඳට බයවෙලා හිටියේ මුගේ තඩ් පොල්ල දැකලා. මොකද එදා පිල්මි හෝල් එකේදී කරුවලේ නේ කටට ගත්තෙත්. එදා හිතුවට වඩා මේකාගේ පොල්ල හෙන සයිස් කියලා කෙල්ල තමන්ටම කියාගත්තේ තමන්ගේ යටි හිතේ මෝදුවන ලිංගික ආශාවන් එක මිටින් අල්ලා බැන්ද තබා ගන්නට අසාර්ථක උත්සහයකුත් ගන්න ගමනුයි.

“අහ්න්..”

මොහොතකින් තම දෙපාවල ඇඟිලි තුඩු වලින් ඉස්සුණු රාජු කහ පාටට සුනුදිය පහරක් වැහි පිළිකන්නට විදින්නට වූනේ කටෙන් නාප්පුකාර සද්ද දාන ගමනුයි.

“මොනවා ද සිස්ටර් හොරෙන් බලන්නේ හිඟි? ඔයා දැකපු නැති දෙයක් යැයි මේක හිඟි”

තමාගේ ප්‍රාණවත් නමුත් වූ කරාට පසු නමාගීලිව වැනෙන ලිඟුව කෙල්ලට පෙනෙන සේ ඉස්සරහට පස්සට කරන ගමන් කීවා.

“හොරෙන් බලන්න වැඩි මයි?” රඹ්මේගේ කටින් වචනයක් ගැනීම ගැනත් ඒ මොහොතේ රජුගේ හිත දහඅට වන්නම් නටන්නට වූනා.

“බලන්න ම වැඩක් තමයි සිස්ටර් ඔයාලා වගේ අයට මේවා ඉගෙනගන්න වෙන්නේ ඉතින් අත්දැකීම් වලින් ම තමා හිඟි, මේ බලන්නකෝ මගේ ටොපා රෝස පාට වෙලා තියන හැටි” කියලා ඌ අතේ ගහන ගමන් කෙලින්ම ඇවිත් අතේ ගහ ගහ ඉන්නවා දැන් රඹ්මේ ගේ මුණ ඉස්සරම, දැන් කෙල්ලට ඌ ගේ පොල්ලේ හුප්ප් ගඳත් ටිකක් එන මට්ටමටම ඌ පයිය මුණට ලං කරලා.

“ඇයි දැන් ඔයා ගේ එක විතර ද රෝස පාට?”

“නෑ එහෙම නෙමෙයි ඉතින් සිස්ටර් ගේ හුත්ත උනත් රෝස පාට ඇති හිඟි”

“අතේ අහකට යන්න ගදේ බෑ”

“ගද වගේ ද සිස්ටර් රස හිඟි”

ඌ කෙල්ල දිහා බලාන දිගටම අත මරනවා. කෙල්ලත් ඇඟිපිය නොගහා උගේ නැටවෙන පොල්ල දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. තවත් ටිකක් කෙල්ල ලඟට ලං වූන රාජු තමන්ගේ පොල්ලේ ටොපා කෙල්ලගේ තොල් දෙකේ

ගාවන පටන් ගත්තා. දැන් රශ්මීට පොල්ලේ වූ ගදයි-කැරි ගදයි මික්ස් වෙලා ඉස්මොල්ලට ම වදින්න පටන්ගත්තා. ඒ ගදට අහුවුන ගැණු විතරයි ඒකෙ රංගේ දන්නේ.

“කෝ දිව පොඩ්ඩක් එලියට දාන්නකෝ පැටියෝ”

“කට අරිනකම් ඉතින් මම මෙහෙමම ඉන්නවා හරිද?” කෙල්ලගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නැති තැන, තමන්ගේ ගොරෝසු අත් දෙකෙන් කෙල්ලගේ ගැට දෙක පොඩ්කරන්න ගත්තා ම කෙල්ල බංකුවෙන් නැගිටට වුනේ ඉබේටමයි. අත් දෙකෙන්ම නැගිටපු රශ්මීගේ මුණ අල්ලගත්ත රාජු කෙල්ලගේ තොල් පිස්සුවෙන් වගේ හප හප උරන්න පටන් ගත්තා. කාන්තා ශරීරයකට මේ තරම් උත්තේජනයක් පිටින් ලැබෙද්දී කොහොමටවත් මෝල් වෙන්නේ නැතුව ඉන්න බෑ. එකතම් සහතිකයි. මුලින් කෙල්ල රාජුගේ ග්‍රහණයෙන් මීදෙන්න හැදුවත් වැඩක් උනේ නෑ ඌ ඒ වෙනකොටත් කෙල්ලගේ නිතඹට ඇතුල් පාරවල් දිදී මීරකන්න අරන් තිබ්බේ. මොහොතකින් රශ්මීත් දඟලන්නේ මෝල් අමාරුවෙන් ඌ ට සපෝර්ටි එකට කියලා තේරුණා රාජු, කෙල්ලව අයෙත් ලෑලි බංකුවේ ඉන්දෙවුවා.

“කෝ දැන් උනන්න එදා වගේ” ඌ අණ කරන්නට වුනා. හැබැයි ඒක ලයාන්විත අණ කිරීමක්. රාජු කෙල්ලගේ එක අතක් ඇදලා අරගෙන තමන්ගේ පොල්ල වටේ ඇඹිල ඔතලා පාරවල් පහක් හයක් අතේ ගහන්න ගත්තා. කෙල්ල ගේ සිනිදු අතෙන් දැනුන උන්මාදයට රාජුට උන් හිටිතැන් අමතක වුනා. දැන් මහ වැස්ස තව තව වැඩි වෙලා තිබ්බේ හෙනගෙඩින් පුපුරන ගමන්. රාජුගේ අත අහකට කරත් දැන් රශ්මී තනියම රජුගේ පොල්ල හරවා හරවා බලන ගමන් අතේ ගහනවා.

“කෝ දැන් කෙල ටිකක් කාරල අතට අරන් පොල්ලේ ගාලා, හොඳට ලිස්සන විදියට හාන්ඩේ හදාගන්න”

“ඊයා...”

“කෝ ඉතිං දැන් ඔයා මගේ කවුරු කියලද කීවේ?”

“මං දන් නෑ”

“කෝ කෝ කියන්න ඉතින්?” කෙල්ලගේ තනයක් තදට මීරිකන ගමන් උෟ ඇහුවා.

“උෟ යි..... පිස්සා”

“කෝ ඉතින් දැන් උබ මගේ කවුද කියපන් හුන්ති?”

“මම ඔයාගේ සිස්ටර් බඩුව නේ?”

“අන්න හරි හිනි”

“ඕකනේ දැන් අහගන්න ඕන උනේ වදේ ඊර්ඊ”

කෙල්ලත් එකට එක කරන්න වගේ තමන්ගේ මහපට ඇඟිල්ලෙන් රජුගේ කළු තඩ් බාවාගේ ටොපා තදට මීරිකුවා. ඒකට නම් රාජුට කකුල් දෙකේම ඇඟිලි තුඩුවලින් ඉස්සවෙන්න උනේ ඉබේටමයි.

“අහ්න් උහ්න් කැරි වැඩ කරන්න එපා හුන්තියේ” උෟ එහෙම කියද්දීම නහුතෙටම මෝල් වෙලා හිටපු රග්මී රාජු ඇස්දෙක දිහා බලාගෙනම දිවෙන් ටොපා ලෙවකාලා පොල්ලේ භාගයක් විතර කට ඇතුලට ඔබාගෙන දිවෙන් කට ඇතුලේ තියාගෙනම ලෙවකන්න පටන් ගත්තා.

“අහ්න්හ් වස්තුව නියමයි මිම්මී දැන් ගන්න” ඒ අණට කීකරු උන දේව දුතිකාවිය ‘ඔක් ඔක්’ ගාලා සද්දෙන් තමන් ගේ හිස ඉස්සරහට පස්සට කරන්න පටන් ගත්තේ රාජු වත් පුදුම කරමිනුයි.

“අහ්න්හ් අන්න හරි සිස්ටර් වස්තුවේ මිම්මීම්” කෙල්ල ගේ මුහුණේ මෝදුවන කාමුකත්වය විදිමි උෟ කීවා.

ජීවිතේ මුල්ම වතාවට කෙල්ලට තුම්මුල්ලේ කැසිල්ල හැදිලා රාජු ගේ වාටු ප්‍රසංසා ඒකිට ඇහුනේ ප්‍රේමනීය ‘ආදාර බස්’ වගේ මිහිරියටයි.

“මේ හරි ද අංකල්?” පොල්ල කටෙන් එලියට ගත්ත කෙල්ල ‘වක වක’ සද්දෙන් අතේ ගහන ගමන් හුරතල් වෙමින් ඇහුවා.

“අන්න හරි වස්තු දිව පොල්ල දිගේ ඔහොම උඩ පහල ගෙනියන්න මිම්”

ඇස්දෙක පියාන රාජු කෙදිරි ගැවේ කෙල්ලගේ මුණ බැලුවොත් එවෙලේම බඩු යයි කියලා බයෙන්, මොකද අද සිස්ටර් ගේ කාරුණික ඇස් ඒ තරම්ම රාගයෙන් වල් මත් වෙලා කාමුක නගර සෝබිතියකගේ මුහුණක් වගේ තමයි රාජු දැක්කේ.

“අහ්හ්..” එකපාරටම කෙල්ලගේ කටෙන් පොල්ල ඇදලා අරගෙන ටොපා කිපපාරක් තදට මීරකපු උෟ බඩු යන එක තාවකාලිකව නවත්තාගත්තා.

“ඇයි ?”

“ඇයි තමයි මෙහෙමත් ඉරිල්ලක් උබේ මුණ දැක්කත් බඩු යනවා ඔහොම බැල්ලියක් වගේ උරද්දී?”

“අහ්හ් මේ සිස්ටර් දැන් උබට බැල්ලියක් වගේද හුන්තෝ පෙන්තෝ අහ්හ්” කාමුක සිනාහාවක් වැස්සට එකතු කරමින් කෙල්ල ඇහුවේ රාජුත් පුදුම කරමින්.

“අයෙත් අහලා මගේ ජීවිත කාලෙටම මට මෙහෙම ශිල් වෙන්න ඉරුවේ උබ විතරයි සිස්ටර් වස්තුව”

“අනේ මෙහ් බොරු එපා හිහි ඇත්තටම හොඳයි ද?”

“අයෙත් අහලා සුපිරි අහ්හ් මට සුර ලොව පෙනුනා”

ඒත් ඇත්තටම රශ්මී හිටියේ කාමයෙන් වගේම රාජු කෙල්ලට දුන්න මෝල් අමාරුව එක දෙක කරන වොපියකු අර දුන්න වොපි ගොඩෙන් දන්නේ නැතුවම කාලායි, Gamma-hydroxybutyrate(GHB) කියන මේක ඌ ගොඩක් උසස් මට්ටම් වල වැදගත්, උගත් කියලා පිළිගත්ත ගැණු ඇද ට ගන්න බර අවියක් විදියට පාවිච්චි කරා කියලා දැනගෙන හිටියේ ඌ විතරමයි. ඒත් රාජු අනික් ගැණුන්ට දුන්නට වැඩ 10 න් පංගුවක් අඩුවෙන් තමයි බෙහෙත රශ්මිට දුන්නේ, ඒකනිසා තමයි කෙල්ලගේ යටි හිතේ තිබිබ හැඟීම් වතුරේ ඔබපු පොල් ගෙඩියක් වගේ උඩ මතු වුනේ.

“ඔය කියන්නේ ඇත්තටම ද අංකල්?”

“අයේ නැතුව කෝ ඉන්නකෝ මම ඔයාගේ එකක් උරන්න?” ඇදගෙන හිටපු කලිසම දනිහලහට පාත් කරලා වැලි ගල් ඇතෙන්නේ නැතිවෙන්න බංකුවේ ඉඳන් ඉන්න කෙල්ල ඉස්සරහා දනගහන ගමන් ඌ කීවා.

“එපා එපා අංකල් මම එදා වගේ කටට අරන්ම ඔයාට යවන්නම්?”

“නෑ ඉන්නකෝ මේකට ඔයා තවත් ආස වෙයි හිහි” කියලා ඌ කෙලින්න තමන් ගේ මුහුණ ඇදුම් වලට උඩින්ම කෙල්ලගේ කිමිබි ත්‍රිකෝණේ උඩින් නහය තියලා තද හුස්මක් ගත්තා.

“අම්මෝ මේ වල් හුත්තේ ගද හිහි” කියලා ඌ කෙල්ලගේ ලෝගු ගවුම දනිහ ලගට කෙලින්නම ඉස්සුවත් එතනින් උඩට උස්සනවට කෙල්ල ටිකක් අදිමදි කරා ඇඹරෙන ගමන්, රාජු කෙලින්ම ගවුමේ බෝක්කුව අස්සෙන් තමන් අත බලෙන්ම වගේ ඇතුලට දාලා කෙල්ලගේ පැන්ටිය ට උඩින් හුත්ත තදට අත ගැවා. ඒ ගොරෝසු ඇඹිලිවලින් හුත්තට ලැබුණු පහස නිසාම කෙල්ලගේ කකුල් දෙකත් ටිකක් විතර පළල් වුනා වගේ ඌ ට තේරුනා. ඒ අවසරෙන් ඌ කෙල්ලව බංකුවේ ඇන්දට හේත්තු කරවලා, දනිස් දෙකෙන් අල්ලලා කකුල් දෙක දෙපැත්තට පුළුවන් තරම් පළල් කරා.

එතකොට ‘බරස්’ ගාලා කෙල්ලගේ ගවුමේ මැහුම් කීපයක් කැඩෙන සද්දෙට ඔලුව උස්සලා බලපු රශ්මී,

“ගවුම ඉරන්නේප හුන්නෝ” කියලා අයෙක් භාන්සි උනා.

“ගවුම නෙමෙයි තොගේ හුන්න තමා ඉරන්නේ වේසී” කියලා ඉන ගාවටම ලෝගු ගවුම උස්සලා ඌ කෙල්ලගේ ජංගියේ පාට බැලුවා.

“අම්මෝ මේ බලපල්ලකෝ සිස්ටර් වේසිගේ රෝස පාට ජංගියේ හැඩ”

කියලා ජංගියේ මැද දාරේට වැහිව්ව හුන්නේ හිලේ කට කියන හරියට හිමිට ඇතුල් පාරක් ගැහුවා. එතකොට කෙල්ල “අහ්” ගාලා වෙවුචලලා ගියා. පොරට නම් හිනා. ඒ කරලා ඌ අර අතුල් පාර දුන්න පොට එකටම කට කියලා කිසි කරලා, එතන කෙළවලින් නාවන ගමන් පැන්ටියේ දාරේ කෙල්ලගේ පුකේ හිල් පැත්තට තද කරලා ඇද්දා. අම්මෝ එතකොට තමයි වේසිගේ හුන්න මාළු පාන් ගෙඩියක මැද්දෙන් ඉරක් ඇන්දා වගේ කැපිලා පෙනුනේ, ඒක දැක්කාම ඌ තවත් මෝල් උනා.

“අම්මෝ වස්තුවේ මේක නම් බඩුවකගේ හුන්නක් වගේ ලස්සනයි”

කියලා ඉන දෙපැත්තෙන් ඉලාස්ටික් ජංගිය ට ඇහිලි දෙකක් දාලා පාතට අදින්න හැදුවා. කෙල්ල ඉඳන් හිටපු නිසා ඒ වැඩේ අමාරු වුනා.

“පුක උස්සපන් කෙල්ලේ” කියන පමාවට කෙල්ල ඉස්සිලා සපෝට එක දුන්නා.

“අන්න එහෙම මම කියන දේ කරපන් මගේ සිස්ටර් වස්තුව” කියලා කකුල් දෙකෙන් ජංගිය පන්නපු ඌ, ඒක බංකුව උඩින්ම කියලා ලං උන කකුල් දෙක අයෙක් අල්ලලා දෙපැත්තට ඇත් කරා, එතකොට තමයි රශ්මී මෙච්චර කාලයක් උට නොදී වහගෙන් ආරක්ෂා කරගෙන හිටපු බලකොටුව ඌ හරියටම දැක්කේ. මයිලුත් පිරිලා.

“සන්තානන් මැණියනේ මේකේ ලස්සන, සිංහරාජ වනන්තරේ වගේ හිනි”

තමන්ගේ මහපට ඇඟිල්ලෙන් හුකු පැල්ලම දිගේ ටික වෙලාවක් උඩට පහලට අතගාපු රාජුට තේරුනා මෑ මලේ ඇඟිල්ල වදිද්දී ස්ත්‍රී යටි කය වෙවුලලා යනවා වගේ. ඒ එක්කම ඌ තමන් ගේ අතේ ඇඟිලි දෙකකින් කෙල්ලගේ හුත්තේ ලොකුවට තිබිබ යෝනි තොල් යුගල දෙපැත්තට කරලා හිල දිහා විපරමීන් බැලුවේ, ‘කොහොමද යකෝ මේකී යෝනි තොල් මෙව්වර ලොකු උනේ’ කියලා හිතන ගමන්. ඒ කරලා ඌ කෙල්ලගේ ගෝවා මලේ පෙනි වගේ තිබිබ හුකු තොල් දෙක දිවෙන් ලෙව කාලා සුප්පන ගමන් කෙදිරි ගාන කෙල්ලගේ බුරි යටත් ඇඟිල්ලක් දාලා කෙල්ල තව තවත් මෝල් කරා.

“අහ්හ් මිම්මිම්ම අංකල් මාර සනීපයි අප්පා” රශ්මි හුත්තට ලැබෙන පහසෙන් තමන් ගේ යටි කය තව තවත් රාජුගේ මුහුණේ අතුල්ලන උනා.

“ශාභ් පංකාදුයි සිස්ටර් මේ කිම්බ නම් හිනි”

ඌ එහෙම කියලා මැද ඇඟිල්ල හිමිට හිල ට රින්ගවන්න හැදුවේ උගේ කෙලයි, හුත්තේ කටෙන් එලියට ඇවිත් තිබිබ බයිත්ඩර් ගම් වගේ හුකු ජුස් වලත් ඇඟිල්ල තවරගන්න ගමනුයි.

“මොකෝ කෙල්ලේ හිලේ කට මෙවර ලොකු හිනි?”

කියලා ඔලොක්කුවට රශ්මිට හිනාවක් දාන ගමන් ඌ මැදගිල්ල හිමිට පුරුක් දෙකක් වෙන කම්ම හුත්තට බැස්සුවා. එතකොට හදිස්සියේ තුස්නීම් භූත උන ඌ අයෙත් හුත්තේ තොල් දෙක ඇඟිලි වලින් තවත් ඕනෑකමින් ඇත් කරලා රශ්මි සිස්ටර්ගේ යෝනි විවරය නිරික්ෂණය කලේ පුදුම කුතුහලයක් හිතේ තියාගෙන. එතකොට තමයි ඌ ට තේරුනේ රශ්මිගේ කනායා පටලට ජේන්න නෑ කියලා, ඌ ගේ මුහුණේ උබතෝකෝටික සිනහවක් ඇන්දුනේ ඉබේටමයි.

“සිස්ටර් තමයි දවසකටත් ගැණි හිනි මට බබා හුකුන් පාර්ටි දැම්මට ඔයාගේ පෙට්ටියත් කැඩිලා නේ පැටියෝ හිනි”

එතකොට රශ්මීට තේරුනා තමන් අවුරුදු 14 ක් විතර රැකගෙන ආපු රහස් ගොඩක් අද වමාරන්ත වෙයි කියලා.

“කවුද සිස්ටර් ඔයාගේ පෙට්ටිය කැඩුවේ?” ඇස්දෙක පියාන ඉන්න කෙල්ලගේ මුණ දිහා බලන ගමන් රාජු ඇහුවා.

කෙල්ල කිසි උත්තරයක් නොදී ඔහේ හිටියා.

“මොකෝ කියන්න බයද?” ඒකටත් පිළිතුරු නැති තැන රාජු අයේ තමන් ගේ දකුණු අත කෙල්ලගේ රහස් ප්‍රදේශය උඩින් නියලා පිරිමදින්න ගත්තා. ඒ කරලා හොඳට කාරළා කෙල පාරාවල් කීපයක් රශ්මීගේ හුත්ත ඇතුලට ගහපු ඌ තමන් ගේ මැදගිල්ල හිමිට බස්සනවා වෙනුවට එකපාරටම හිල ඇතුලටම කෙලලා ඇරියම කෙල්ල උඩ විසිවෙලා හාන්සි වෙලා හිටිය විදියටම ඔලුව උස්සලා රාජු දිහා බැලුවා.

“ඇයි ?”

“ඇයි හුයි ? තමයි අහපු දේට කෝ උත්තර?”

“මොකටද?”

“මොකද්ද තමයි? කන්‍යාවක් නොවන ඔයා කන්‍යා සොහොයුරියක් වුනේ කොහෙමද කියන එක?”

“ඒක දිග කපා වක් අංකල්?”

“දිග කතාවක් වුනා ට කමක් නෑ කියනකම් මම උබේ හුත්තට ඇහිලි ගහනවා හිනි”

“අනේ කවුරුත් එයි ද දන්නේ නෑ, අපි බංගලාවට යමුද අංකල්?”

“පිස්සුද? මේ වැස්සේ කවුරුත් මේ පලාතෙවත් එන්නේ නෑ, කෝ කියපන් ඉතිං?” මෙහෙම අහන ගමන් දැන් එක ඇඟිල්ල ඇඟිලි දෙකක් වෙලා රඹිඹිගේ යෝනි මාර්ගයේ ඉහල පහල යනවා.

“ඔයා දන්නේ නෑ අංකල් මම කන්‍යාරාමය එන්න කලින් හිටියේ ගාල්ලේ ප්‍රෝවීඩන්ස් ළමා නිවාසෙක!”

“මොකක් ඒ මොකද?” මොහොතකට කර කර හිටපු දේ අමතක කරපු ඌ කටහඬ වෙනස් කරලා ඇහුවා.

“මගේ අම්මයි, මමයි, නංගි වාහනේ යද්දී ඇක්සිඩන්ට වෙලාලු, මම විතරයි බේරිලා තියෙන්නේ? මට එයාලා මතක වත් නෑ”

“එතකොට තාත්තා?”

“එයා මාව බාරගන්න ඉදිරිපත් වෙලා නෑලු!”

“ඉතිං” කෙල්ලගේ හුන්තට කට තියාගන්න ගමන් ඌ ඇහුවා.

“කොහොම හරි ඉතිං මම දන්න කාලේ ඉදන් මට 18 සම්පූර්ණ වෙනකම් ම තැන්තැන්වල තිබ්බ ළමා නිවාසවල තමයි හිටියේ, ගාල්ලේ එකේදී තමයි, ඔයා ඔය අහන සිද්දිය වුනේ” කෙල්ල දිගු හුස්මක් ඉහලට අදිමින් කීවා.

“මමම හරි දැන් උබේ කැඩුවේ කවුද කියපන්කෝ?” දිගටම තලු මරමින් කිමිබ්බ කන ගමන් ඌ ඇහුවා.

“අපේ නිවාසේ හිටියේ එකම එක පිරිමිය යි, ඒ නිවසේ වොච්මන් විදියට හිටිය පොර”

“අම්මටසිරි ඌ රියල් ඇම්බන් ඩයල් එකක් වගේ”

“අප්පේ හා මිනිහාගේ නම සුමනසිරි. ඒත් කෙල්ලෝ ඌ ට කීවේ අංගම්මන සුමන කියලා හිනි”

“අප්පටසිරි ඔයත් දන්න දේවල්? මම හිතුවට වඩා සිස්ටර් දියුණුයි නේ බොලේ හිනි?”

“එහෙම තමයි පරණ ජීවෙතෙන් හැංගෙන්න ඕන හින්දා ම තමයි ලෝගුව අදින්න මම තීරණයක් ගත්තෙත්!”

“අහ්න් එහෙමද?, දැන් ඌ කොල්ලෙක් ද?”

“අපොයි නෑ එතකොටත් මිනිහට 58 ක් ද කොහේද?”

“මමම මම වගේ ඇම්බන් කෙනෙක් හිනි”

“හිනි මෝල් කෙල්ලොන් ට කියාපු මිනිහා අපේ නිවසේ ළමයි 28 හිටියා එතණනි කෙල්ලෝ 5 ස් දෙනෙක් ට මම ඉන්න කාලේ ඌ වගකිවා හිනි”

“අප්පටසිරි ස්ත්‍රී දුෂකයෙක් නේ ඌ?”

“නෑ අනේ කාත් කවුරුවත් නැතිව තනිවෙලා හිටපු අපි කැමැත්තෙන්මයි ඌ එක්ක හිටියේ, අනික් අයනම් කොහොමද දන්නේ නෑ, ඒත් මම කැමැත්තෙන්මයි උට ගහන්න දුන්නේ, ඌ අපට සෙක්ස් පොසිෂන් ගැන එහෙම ඉස්සර මාර විදියට කියලා දුන්නා, පොලු උරණ විදියත් මම ඉගෙන ගත්තේ එයාගෙන්” රාජු ගේ බෙහෙත් නියමෙටම දැන් පදම් වෙලා කෙල්ල කියෝනවා ඉවරයක් නෑ.

“ෂාභ් 15 -16 කියන්නේ හුත්තියොන්ට මෝල් අමාරුව හොඳටම තියන කාලෙතේ හිනි”

“මමම ඌ ඉතිං එකෙන් ප්‍රයෝගන ගත්තා හිනි”

“කෝ ඉන්නකෝ එහෙනම් මමත් ඔයාගේ හිලෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න”

එහෙම කියලා කෙල්ලගේ ඇඟ උඩට ඇවිත් කෙල්ලගේ කොල් තදට උරණ ගමන්, එක අතකින් පයිය අල්ලලා හිලට ඔබන්න ගත්තා.

“අහ්හ් රිදෙනවා මමම හිමින් ගහන්න අංකල්?”

“මම හිතුව තරම් නම් හිර නෑ උඩේ හිනි”

“අංගම්මන සුමනේ උබට කොච්චර කල් ගැහුවද බං” ලතාවකට තමන්ගේ ඉන උස් පහත් කරමින් රශ්මීගේ යටි බඩේ ‘තක් තොක්’ සද්දට රාජු වැඩේ කරගෙන යන ගමන් විස්තර අහන්න තීරණය කරා.

“අවුරුදු 3 ක් මම එහේ හිටියානේ?”

“එතකොට ඒ කාලෙම උට ඕන වෙලාවට උබ දෙනවද?”

“මම ඔව් ඉතින් date දවස් අනං මනං මග ඇරලා තමා උා ඉල්ලන්නේත් කොහොමහරි දවස් දෙක තුනකට සැරයක් උා අපි පස් දෙනාගෙන් කාට හරි හුකන්න සෙට් කරගන්නවා”

“මු නම් දස කැරියෙක් වගේ සිස්ටර් හිනි”

“හිනි දන්නේ නෑද්ද අංකල් අපි ඉස්සර ඇඹිලි ගැන ගැන ඉන්නේ අපේ අවස්තාව එතකම්”

“අඩේ එහෙමත් එකක්ද? හිනි?”

“අනික මිනිහට තිබ්බෙන් එසේ මෙහෙ වූ පොල්ලක් නෙමෙයි අංකල් ඒක හෙන තඩ්!, අයේ විනාඩි 10-15 නවත්තන්නේ නෑතුව එක දිගට ගහනවා අපිට හුප්ප් යනකම්ම”

“අම්මෝ ඒ දවස් වල මට උබව බලන්න තිබ්බා නම් උා හුකපු හැටි අම්මමෝ”

“හොඳට තියෙයි හිනි”

“එතකොට කොහොමද බං මාවටු නොවී වැඩේ කරගෙන ගියේ?”

“නිවාසේ කීවාට ඒක මේ පරණ දකුණේ පොල් ඉඩමක් මැද තිබ්බ තට්ටු දෙකේ පණ ගෙදරක් අනේ, කවුදෝ පරිත්‍යාග කරපු එකක්, ඒ දවස් වල CCTV තිබ්බා යැයි. අපිව බලාගන්න හිටපු ගැනු දෙන්නත් රු. 9 වෙද්දී නිදි, ඉතින් අපි රු. ෧0 හොරෙන් යනවා සුමනේ මාමාගේ කාමරේට. ඒක තිබ්බේ ගෙදරට ගොඩක් ඇතින්. එකේ තමා ඇදක් එහෙම දාලා මිනිහා හිටියේ හිඟි”

“මම තොපි නම් මෝල් වෙසියෝ ම තමා නාකියට පුල් සැප හම්බෙන්න ඇති අයේ අහන්න දෙයක් නෑ හිඟි” ගහන්න වෙගේ වැඩිකරලා කෙල්ලගේ තන දෙක මිරිකන රාජු කෙදිරි ගාන ගමන් කීවා.

“පස්සේ පස්සේ පොර අපි උදේට වත්තේ පොල් ඇහිදින්න එක්ක යනවා, විත්ත ගවුමට යටින් ජංගි බ්‍රා අඳින්න තහනම්”

“අහන්..”

“මමම.... මාව තමා වැඩිපුර එක්ක ගියේ ඉතින් හිඟි එතකොටම මම 18 ලබන්න හිටියේ මතක විදියට, පුක එහෙම ලස්සනට තිබ්බා ඒ කාලේ හිඟි”

“ඉතිං දැන් කෝ ඔය මිනිහා?”

“අනේ මන්දා මිනිහා ගමේ යනවා කියලා එක පාරක් ගියා අයේ අවේ නෑ”

“සමහර විට ඒ කම වෙන්න ඇති සිස්ටර් මට කැමතිවෙලා ලං උනෙත් හිඟි, මම ඒකෙන් වැඩක් නෑ වස්තුවේ මට යන්න එන්නේ?”

“අනේ ඇතුලේ නම් යවන්න එපා අංකල්” කෙල්ලට කියලා කට ගන්න හම්බුනේ නෑ රාජු කෙදිරි ගාගෙනම රස්මිගේ හුත්ත උඩ තිබ්බ මයිල් ගස් කැරි තලි වලින් තෙත් කරා.

“අහ්හ් අම්මෝ මට බෑ” රාජු හති දාන ගමන් බංකුවේ කෙල්ලට එහායින් වාඩි උනා.

රශ්මි එහෙමීම ම ගවුම පහලට දාලා ටික වෙලාවක් තවමත් තොර තොන්වියක් නැතුව කඩා වැටෙන වැස්ස දිහා බලාගෙන හිටියා.

*****

අයේ රශ්මි තිගැස්සිලා ඇහැරුනේ කවුද දොරට තට්ටු කරනවා වගේ සද්දේයක් ඇහිලා, තද හිසේ කැකුමක් එක්ක අමාරුවෙන් ඇදේ ඉදගත්ත රශ්මිට මේ කොහෙද ඉන්නේ කියලා නිශ්චය කරගන්නත් පොඩි වෙලාවක් ගියා. වට පිට බලද්දී කෙල්ල දැක්කේ හවස් වෙලා කියලා. ඒක දැනගත්තේත් ජනලේ බිරළු අස්සෙන් එලිය පෙනුන නිසයි. එතකොට කෙල්ල බයවෙලා ගියේ තමන්ගේ ඇඟේ නූල් පොටක් නැති බව දැකලයි. කෙල්ලගේ පපුව දැන් හොඳටම ගැහෙන්න ගත්තා. රාජු මොකද්ද මට මේ කරපු අපරාදේ කෙල්ලට සිද්ද වෙච්ච දේවල් මිදුම් පටලයක් මැදින් වගේ මැවිලා ජේන්න ගත්තා. ඒ එක්කම අයෙත් තමන්ගේ කාමරේ ජනලේට කවුරු හරි තට්ටු කරන හඬත් එක්ක කෙල්ල ගැස්සිලා ගියා.

“කවුද?”

“අහ්හ් සිස්ටර් ඇහැරලාද ඉන්නේ?”

“අහ්හ් ෆාදර් මට පොඩ්ඩක් නින්ද ගියා, ඉන්න මම ඉස්සරහ දොර අරින්නම්” කියලා නැගිටිනකොට කෙල්ලට තේරුනේ හුත්ත ඇතුලේ කැරි තලි ගොඩක් පිරිලා තිබිලා දියාරුවට වගේ කකුල් දෙක දිගේ බේරිලා සිමිත්ති පොලවට වැටෙන්න ගත්ත බව. ඒත් රශ්මිට කැරි හුත්ත ඇතුලේ නම් යවන්න එපා කීවා ලාවට වගේ මතක් වුනා.

“දෙයියනේ මේ වෙසිගේ පුතා මට මත්වෙන්න මොනවා හරි දුන්නා ම තමයි” කෙල්ල තමන්ටම කියා ගත්තා.

කෙල්ල රැක් එකේ තිබ්බ තමන්ගේ සායක් අරන් කැරි ඔක්කොම පිහදාගත්තේ අපිරියාවෙන් වගේ. රාජු තමන්ව බංගලාවට අරන් ඇවිතුන් ගහන්න ඇති කියලා කෙල්ල හිතුවා.

“ඊර්ඊර් වෙසිගේ පුතා මට අහුවෙව්ව දෙන්නෝ?” කියලා හිතන ගමන් සැහැල්ලු ගවුමක් ඇඟලා ගත්ත රශ්මී කන්නාඩියෙන් බලලා තුවායක් කරට දාගෙන දොර අරින්න ගියා. එතකොට ෆාදර් ඉන්නවා ගල් බැමිමේ පඩියක් උඩට වෙලා ඉන්ද ගෙන, ‘කිරි කිරිස්’ ගාලා සරනේරු දොර අරිද්දි ග්‍රැන්සිස් රශ්මී දිහා බැලුවා.

“අහන් මම වැරදි වෙලාවකද ආවේ සිස්ටර්?”

“අපොයි නෑ ෆාදර් මම මේ ඇඟ ටිකක් හෝදගන්න කියලා”

“අහන් මට රාජු කීවා සිස්ටර් ට ඇඟට හරි නෑ කියලා අර ගමන යන්නෙත් නැතුව බංගලාවට ආවා කියලා?”

“අහන් රාජු එහෙම කීවද?”

“ඔව් ඇයි සිස්ටර් මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් උනාද?”

“නෑ නෑ ෆාදර් මට ටිකක් ඇඟට හරි නෑ වගේ නිසා මම යන්න බෑ කීවා”

“ඒත් මම හිතුවා සිස්ටර් රාජු මග අරින්න ඕන නිසා ම බොරු ලෙඩක් වත් ගත්තාද කියලා හිඟි”

“අනේ එහෙම එකක් නෑ ෆාදර්!!”

“හරි හරි දැන් ඉතින් අයේ රාජු ගැන වද වෙන්න දෙයක් නෑනේ සිස්ටර් හිඟි”

“ඒ මොකෝ ෆාදර් ඒ?”

“ඇයි මිනිහා උදේ ඔයාට කීවා කීවානේ මට යන්න කලින්න?”

“කොහේ යන්නද? මට මොකුත් කීවේ නෑ නේ ෆාදර්” කෙල්ල ඇස්දෙක ලොකු කරගන්න ගමන් ඇහුවා.

“අහ්න් මූ එතකොට සිස්ටර් ට නොකියම ගියද? පුදුම යකෙක් නේ?”

“කොහෙද ෆාදර් ගියේ?”

“මිනිහා කොළඹ ගියා සිස්ටර් අලුත් රස්සාවකට රට යන්න වාන්ස් එකක් හම්බුනා කියලා, 12.30 විතර තමයි මෙහෙන් පිටත් උනේත්. වැස්සේ මයි”

“මොකක් රට ගියා?”

“ඒකනේ මූ පුදුම මිනිහෙක්නේ? මෙව්වර දවස් ඔයා පස්සෙම වැටිලා හිටියා, සම්හර වීට මොකුත් වාසියක් වෙන්නේ නැතිවෙයි කියලා පැනලා ගියාද දන්නේ නෑ?”

“අහ්න් එහෙමත් වෙන්න ඇති ෆාදර්. ඒක හොඳයි දැන් මට කරදයක් නැතිව මෙහෙ ඉන්න පුළුවන්” කෙල්ල හිතේ එකක් තියාගෙන වෙන එකක් කීවා.

“ඒකත් ඇත්ත ඒත් මට තමයි පාඩුව පල්ලියේ වැඩක් පලක් කරගන්න හිටිය මිනිහා නේ?”

“ඔව් හැබැයි” රශ්මි මුහුණෙන් වෙනසක් නොපෙන්නා ෆාදර්ට කුළුපහ ව කීවා.

“හරි හරි එහෙනම් සිස්ටර් වැඩ ටික කරගන්නකො, අහ්න් මෙතන පාන් වගයක් ඇති, රැට හරි කන්න සිස්ටර්. බදුල්ල ට ගිය වෙලේ ගත්තේ”

“අනේ ස්තුතියි ෆාදර්!!!”

“වෙල්කම් සිස්ටර් එහෙනම් මම ගිහින් එන්නම්කෝ?”

“ජේසු පිහිටයි ෆාදර්”

“ජේසු පිහිටයි!”

ග්‍රැන්සිස් ගේට්ටුවත් වහලා නොපෙනී යනකම් එක තැනම ගල්වෙලා ‘මොකද්ද යකෝ මේ පැය දෙක තුනට වුනේ’ කියලා කෙල්ල හිතන්න ගත්තා.

“මේ පරයා මාව මත් කරවලා පාවිච්චි කරලා අහුවෙයි කියලා ගමන් පැන්නා වෙසිගේ පුතා, හෙනම වදින්න ඕන තොට මේ කරපු අපරාදෙට!!”

කෙල්ල එහෙම කියන ගමන් දොරත් වහලා උඩ සොයිබේ දාලා ලොක් කරා. පාන් මල්ල පුටුවක් උඩින් තිබ්බ කෙල්ල කෙලින් ම ගියේ බාත්රුම් එක ට. ඒ කරලා හුත්තට ඡවර් එක හොදට අල්ලලා හීල ඇතුලටත් ඇඟිල්ලක් දාලා පිරිසිදු කරා. රාජුට හෙන ඉල්ලන ගමන් සීතල වතුර උනත් කෙල්ල අද කිසිම ගානක් නැතිව ඔලුවේම නැවා. නාලා තුවායෙන් කපපු කොට කොන්ඩේ පිහින ගමන් හෙලුවෙන්ම කාමරේ ආපු රශ්මි කෙලෙන්ම ගිහින් ලියන මේසේ ලාව්වු ඇරලා එකේ තිබ්බ පොස්ටිනෝ 2 පෙටටියක් කඩලා එක පෙත්තක් බීවේ අනික් පෙත්ත පැය 12 ක් ඇතුලත බොන්න හිතාගෙන. ඒත් ප්‍රශ්න දාහක් කෙල්ල ගේ හිතේ තෙරපෙන්නට වුනා. ආධාර විදියට ලැබුණු පවුල් සැලසුම් ආම්පන්න වලින් කෙල්ල කීපයක් අරන් තමන් ළඟ තියාගත්තේ වෙන කාට හරි ඕන උනොත් දෙන්න පුළුවන් කියලා හිතාගෙන. ඒත් ඒවා දැන් තමන්ටම ගිලින්න වෙලා නේද කියලා රශ්මි හිතුවා. ඒත් උත්තරයක් නැති එක ප්‍රශ්නයක් විතරක් කෙල්ලගේ හිතට වද දෙන්න ගත්තා.

“රාජු මාව බංගලාවට දාලා ආපු පයින්ම ගියා නම්? දෙයියනේ දැන්වෙලාව 4 හමාර වෙනකම් මුගේ කැරි කොහෙමද මීදෙන්නේ නැතුව මෙව්වර උකුවට තිබ්බේ ඇරන් මෙව්වර ගොඩක් ගියේ කොහොමද? පැලේදීත් ඌයවා ගත්තා නේ?”

-පළමු කථා සමය අවසන් -

“දෙවන කථා සමය patreon ඔස්සේ පමණක් ඉදිරියට ගලාගෙන යාව්.....”

එතෙක් මෙතෙක් මට සහයෝගය දුන් සැමට ස්තූතියි. ලිහිණි කුමාරි දිසානායක කියන නමින් මම දැන් කථා ගොඩක් ඔයාලට අවුරුදු 10 (2015 සිට) තිස්සේ මගේ කාලය ක්ෂරමය වැයකරලා කථා නොමිලේම ලබා දුන්නා. ඒත් දැන් මට කාලය යොදවන්න වෙලා තියෙන්නේ හරිම පරිස්සමින්, ඒ නිසා තෝරා ගත්ත පිරිසකට පමණක් මම කතා දෙන්න අකාරුණික තීරණයක් මට ගන්න වුනා. පුළුවන් අය පොඩි මුදලක් මාසෙට ගෙවලා patreon සමජීකත්වය ලබාගෙන මට සහය වෙන්න. එහෙම උනොත් මට ලිගටම මගේ විනෝදාංශය වන ලියන එක දිගටම කරගෙන යන්න එක පිටිවහලක් වෙයි. ඔබට ජය පතමි.

ලින්ක් එක : patreon.com/LihiniKumariStories

මීට ආදරණිය ලිහිණි.